

en lettere Maade end den almindelige at gaae over i Sagførerstillingen. Dermed har nu den høitærede Minister bemærket, at det ganske vist kunde tale for en saadan Bestemmelse, at der findes en tilsvarende Bestemmelse i den Lov, der netop har været Forbillede for nærværende Lovforslag, nemlig den norske Sagførerslov. Jeg vil nu tillade mig at sige, at der foruden dette Hensyn, som jo altid kan have noget Værd, er et andet, som har mere Værd, nemlig det, at det, som Udvalgets Fleertal nu har foreslaaet, har staaet i det oprindelige Lovforslag, som af Justitsministeriet var bestemt til at blive til Lov, og at det senere er udgaaet, nærmest fordi Lovforslaget netop paa dette Punkt mødte Modstand paa forskellige af de Steder, hvorhen det var sendt til Betænkning. Det er altsaa ikke blot Hensynet til den fremmede Lov, som har tjent til Forbillede for Lovudkastet, men ogsaa Hensynet til selve det oprindelige Lovforslag, der ved Siden af Sagen selv har haft Betydning for Udvalget. Naar den høitærede Minister fandt, at man vanskeligt vilde kunne afvise den Erindring mod Forslaget, at der kunde være andre Stillinger, der fortjente at tages med ved Siden af de to, vi have nævnt, nemlig som Dommere og som Universitetslærere i Lovkyndighed, saa skal jeg indrømme, at det ganske vist kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt ikke ogsaa andre Stillinger end disse burde komme i Betragtning i denne Henseende; men, fordi der kan reises saadanne Spørgsmaal, ligger dog deri ikke nogen Grund til at nægte dem en saadan Ret, om hvem det erkjendes, at der er overveieende Grund til at tage dem med. Naar den høitærede Minister fandt, at den Klasse af Mænd, som han nævnte, eller endnu flere Classer, burde tages med, saa vil jo den høitærede Minister eller ørede Medlemmer kunne stille Forslag i saa Henseende, og det vilde da komme under Thingets Afgjørelse, om man vilde lægge saamegen Vægt paa andre Stillinger, at Bestemmelsen ogsaa kom til at omfatte disse; men saalænge saadanne Forslag ikke foreligge, synes mig ikke, at der er nogen Grund til at dette Hensyn at modsætte sig Udvalgets Forslag. Den høitærede Minister fandt endvidere, at der kunde være Betænkelighed ved i Admin-

delighed at admittere Dommere eller Universitetslærere til Sagførerstand, og navnlig de første, fordi det jo kunde være, at en saadan Mand var nødt til at forlade sin hidtilværende Stilling paa Grund af uhæderligt Forhold, i hvilket Fald man jo ikke kunde ønske at føre ham over i en Virksomhed som Sagfører. Forsaavidt en Dommere maatte forbrøde sit Embede, vilde han imidlertid efter Udvalgets Forslag umuligt kunne komme i en saadan Stilling, og, forsaavidt der ikke maatte være Tale om et saadant Forhold, som kunde medføre Forbrødelse af Embedet, men dog om et saadant, som har været anset for tilstrækkelig Grund til at fjerne ham ved Resolution, saa maa jeg tillade mig at gøre den høitærede Minister opmærksom paa, at efter vort Forslag under Nr. 7 skulle Dommere og Universitetslærere opfylde de Betingelser, der findes i Lovudkastets § 1, altsaa navnlig ogsaa den, at de skulle godtgjøre, at de have ført et hæderligt Levnet. Det vil jo en saadan Mand ikke kunne gøre, naar hans tidligere Forhold maatte være af den Art, som den høitærede Minister havde for Nie. Jeg troer derfor ikke, at der i Virkeligheden kan være nogen Betænkelighed i saa Henseende. Naar det fremdeles blev sagt, at man, hvis en saadan Bestemmelse indfød i Loven, vilde være udsat for, at overmaade Mange ad denne Vej vilde komme ind i Sagførerstillingen, at det vilde være at aabne Bommen, og at det kunde blive betænkeligt, at Mængden da vilde strømme igjennem, saa troer jeg ikke, det er Noget, som har nogen Betydning. Jeg havde meget snarere ventet, at man vilde fremsætte den Erindring, at det var besynderligt at indføre en saadan Bestemmelse, som kun overmaade sjælbent, ja maaskee aldrig, vilde komme til Anvendelse; at den tvertimod skulde blive brugt for meget, det har jeg ikke tænkt mig, og jeg troer heller ikke, at den høitærede Justitsminister ved nærmere Overveielse vil kunne fastholde sine Betænkeligheder i saa Henseende. — Med Hensyn til vor Indstilling under Nr. 14, hvor Talen er om Underretts-sagførernes Wilkaar i den nye Tingenes Tilstand, deres Flyttefrihed eller Ikkeflyttefrihed, om jeg saa maa udtrykke mig, kan det maaskee være, at den høitærede Justitsminister har Spie